

GERMANOR

ESCOLES - COLONIES

Butlletí d'informació

Besalú i Comarca

Exemplar
nº 19

Juny-1974

VES A VEURE LA FORMIGA, PERESOS,
FIXA'T COM TREBALLA, I TORN'T SAVI !!

Provervis

EDITORIAL

L'home no pot viure sol. Això és un fet. Per a poder-se realitzar plenament com a home, aquest necessita dels damés, necessita viure en comunitat. Però viure en comunitat és quelcom que s'ha d'apredre a fer, doncs el conviure amb l'altra gent demana l'existència d'unes lleis o normes que regulin la convivència, que la facin agradable i justa, que respectin els drets de tothom i vetllin pel benestar de tots, lleis que cal obeïr i respectar. Ara bé, aquestes lleis, que tots veiem com a necessaries per a l'existència del grup, qui les fa?. Qui és la persona o grups de persones que poden afirmar que són les més aptes i dotades per a poder dir que tal llei és justa i imposar-la als

domés ? I si ho fan, amb quin dret ho fan ? Toquem aquí un punt central de tota societat i objecte de discussions i disputes des de que l'home existeix.

Si es dicten unes lleis o normes per a un grup determinat, sembla que la persona més capacitada per jutjar sobre la seva necessitat i conveniència és el grup mateix, pres en la seva totalitat, i a qui van dirigides les lleis i que serà qui tindrà que obeir-los. No entrem aquí en l'anàlisi de les moltes formes en què el grup o societat pot delegar el poder o elegir a unes persones determinades perquè governin i procurin l'observància de les lleis. El que pretonem aquí, és fer veure que la vida del grup, comunitat o societat, i el seu funcionament és tasca de tots i que ningú pot honestament estar-ne al marge. I així és fer política o ésser polític. I així ho varen entendre els nostres avantpassats de fa més de dos mil anys quan deien que l'home polític era aquell que participava en la vida del grup, en els afers públics de la ciutat o lloc on vivia.

Cal reconèixer que degut a molts motius de diversa índole, ideològics, polítics, econòmics... des de fa anys, entre nosaltres, pronunciar la paraula "política" és cosa prohibida, com si fos un atemptat contra el govern; i és també hora de que ens alliberem d'aquests prejudicis i prenguem consciència de que home polític vol dir (o almenys tindria de significar) ciutadà conscient dels seus deures. La política no és un dret d'uns pocs, sinó una obligació de tots; no és una carrera -encara que n'hi ha que en viuen d'olla i que hi dediquin tota la seva vida que el qui no l'ha seguit ja no hi pot participar ni dir-hi res. És una tasca de tot ciutadà. Ara bé, el fet de que sigui una obligació de tots i que tots hi tinguem de prendre part, no significa, de cap manera, que la política hagi de ser una disbaixa, sinó que exigeix de tothom seny, responsabilitat i honestetat en vistas a una convivència cada cop més justa a través d'una superació constant dels propis egoïsmes.

I per acabar, només dir que aquesta obligació comença en el lloc on vivim, sentint-nos responsables de la seva bona marxa, del seu benestar, del seu progrés.

Hi participem nosaltres realment en aquesta vida pública del nostre poble ?

Ens en sentim responsables ?

COLONIES INFORME

Com cada any, puntualment, ens ha arribat l'estiu. I amb ell, tots los seves aventatges i els seus inconvenients.

Un dels inconvenients que ens porta l'estiu és el gran nombre d'hores d'esbarjo que tenen els nostres fills, que moltes vegades no sabem o no saben com omplinar-les, com aprofitar-les. Veiem tots molt sovint, no solsament al nostre poble, com la quitxalla ronda per els carrers sense saber com matar el temps o passant el temps amb jocs sense profit, gens educatius i a vegades ben impropis de la seva edat.

Com molts d'altres moviments de mainada, COLONIES sent aquest problema i busca mitjans de poguer oferir als nens i nenes quelcom que els ajudi a passar millor los seves vacances; quelcom que els hi aprofiti en aquest temps de descans dels seus estudis. Cada any aconseguim que un grup més o menys nombros de nens i nenes visqui uns dies de vacances diferents als dies que passa normalment a casa seva. Uns dies que, si nos mos no, els ensenyi que poden aprendre molt dels altres, i que han d'aprofitar al màxim possible tot lo que els envolta per a la seva pròpia formació.

L'ideal fóra que tots els nens i nenes s'aprofitessin d'aquesta ocasió i poguessin passar uns quants dies a COLONIES, Campaments, grups de treball, sortides d'uns dies a muntanya... però ja sabem que per a molts no és pas possible. A uns perquè ajuden als seus pares en aquests dies; a altres per els seus estudis no prou satisfactoris; a altres per falta de les pessetes necessaries....

Agraïríem moltíssim que alguns persones pensessin si podrien ajudar a que alguns nens vagin a Colònies, ja sigui pagant la seva estada o font algun donatiu per ajudar-nos al manteniment de la Casa de Sant Pere D'Aspuig.

A FER BE TOTTHOM HI ESTA CONVIDAT !!!

BARRUFADA

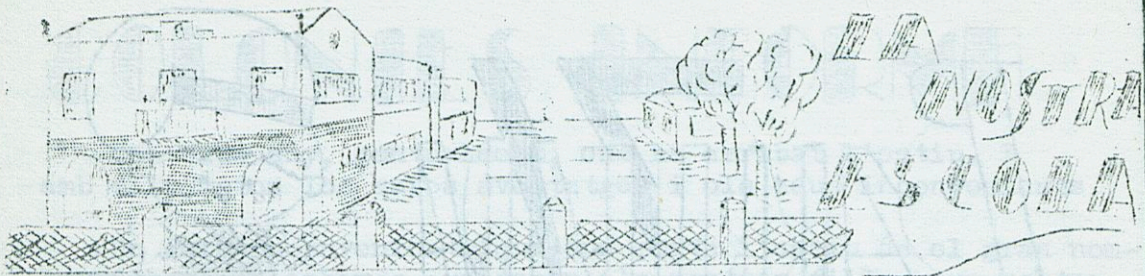
El dia 26 de maig passat tingué lloc a la nostra vila una trobada de nons i nones de 8 - 12 anys de molts llocs de la Província. Aquesta trobada tenia per nom BARRUFADA (74 i aplegava a uns 560 nons de Girona, Olot, Marosma, Ampurdà, Salt, Garrotxa...

Tots els actes programats per donar feina tot el dia a tanta mainada, tingueron gran èxit i agradaren molt a la gent gran que ara encara recorden com disfrutaven tota aquella mainada.

Cada poble portava, dintre el programa general, unes activitats concretes a realitzar. Tals, eren: Fer unes parades a la Fira del Prat; prendre part a una Olimpiada i tenir un grup disposat i a punt per la "GYMKHANA".

Els monitors de Besalú portaren el pes gros de la organització de la diada. En tot i que el temps no hi acompanyava, les coses anaren molt bé i des d'aquí els felicitem per la seva voluntat i entrega.

També hem d'agraïr al nostre poble la nombrosa assistència de gent a la fira i la participació de molts d'ells per fer més completa la festa. Sens dubte va ser un dia en que una vegada més es va demostrar que l'alegría de la quitxalla és contagiosa, ja que, es veien per tot cares rialleres i satisfetes.

PRINCIPIS DE L'EDUCACIO

Quan el nen és petit no reflexiona, es guia solament per el plaer. Per exemple: si quan plora se li dona, per fer-lo callar, un dolç, llavors plora sempre que vol un dolç i si això li dona bon resultat diferents vegades, el nen aprèn que plorant consegueix tot el que vol i l'hom convertit en un nen plorador i "protestón".

Si els pares no coneixen aquest mecanisme i cedeixen als capritxos del nen, seguirà aplicant amb èxit aquest procediment. Seguint el ritme equivocat de l'educació, el seu mitjà s'anirà accentuant amb plors i crits per aconseguir els capritxos, fins arribar en un caràcter aspre per a tota la vida.

Si els pares un bon dia es resisteixen, perquè el que el nen vol no li és bo, els seus plors afectaran el sistema nerviós i arribarem a formar un caràcter històric.

Un bon procediment serà, arribat aquí, una bona dutxa d'aigua freda; al principi farà un espectacle, però com que la dutxa és cosa sana, anirà entonent que quan demana coses impossibles l'hi espera la dutxa, finalment ja no plorarà.

No oblidem mai que l'educació adequada és indispensable, perquè és una preparació per a saber conviure i tractar amb èxit amb tothom.

L'educació equivocada és molt freqüent entre els nens dèbils i malaltissos, però com no té res a veure el cos amb el caràcter, correm el perill de fer un home inútil.

Pares, sapigueu que podeu tractar els fills amb el màxim d'amor, però sense perjudicar el seu caràcter.

El nen ha d'aprendre que existeixen altres voluntats, endemés de la seva i s'ha d'acostumar a respectar-los, ja que si no ho fa de petit, li serà molt difícil de gran.

La persona històrica es creu el centre del món. Aquest defecte deu corregir-se des de l'infància, ensenyant al nen a què aprecii i valori degudament les qualitats i defectes dels altres, així com els seus propis.

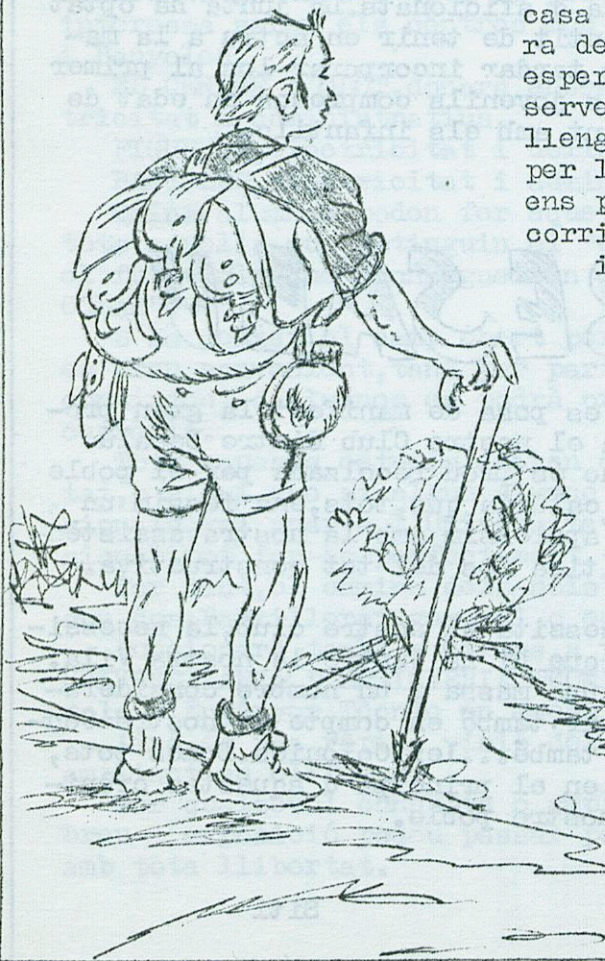
XERRADES D'EXCURSIONISME

La xerrada d'avui la dedicarem als personatges que ben sovint trobem en les nostres excursions: Pagesos i pastors.

La gran majoria, bona gent, que no dubten en oferir-nos la casa o la cabanya, un lloc a la vora del foc o un bon consell, sense esperar cap recompensa per el valuós servei que ens fan. Ells, amb un llenguatge sovint ple d'imperficcions per les llargues hores de soletat, ens parlen i ens guien per camins i corriols, ens assabenten de perills i ens conten les tradicions i costums de la comarca on ells viuen.

Quina diferència s'hi troba, inmersos com ens trobem en aquesta societat, on tots els serveis es fan pagar, on els diners són les claus que obren portes, fan amics o ens aconseguen favors.

Aquesta bona fe també es troba en la majoria dels excursionistes, perquè, no ho dubteu, el muntanyisme és una lliçó continuada de servei als demés.

COSEU...

En aquest últim article de final de campionat, voldria fer un petit resum del què ha fet el nostre Club Deportivo de Fútbol.

A la categoria regional caldria destacar aquest 5^è lloc, ben simptomàtic del bon fer de tot el club. Hem de pensar que els jugadors eren els mateixos de l'any passat amb incrustacions d'infantils.

En els juvenils, el 3er lloc es prou significatiu, per a aplaudir la iniciativa de tota la junta de no deixar perdre aquesta bona sava. I per no deixar-la perdre només hi calia una alternativa: la supressió dels juvenils i l'entrada en la propera temporada en la categoria d'aficionats. La junta ha optat per aquest últim en el bon sentit de tenir en actiu a la major part dels jugadors i a no tardar incorporar-los al primer equip. Amb l'avinentesa que els juvenils compresos en edat de 15 anys podran continuar jugant amb els infantils.

del C.D. BESALÚ

Amb tota aquesta politica es posa de manifest la gran projecció social que desenvolupa el nostre Club dintre Besalú. Una projecció que jutjo que no és prou revalorada per el poble en tots els seus estaments. I caldria que, tots, ens féssim un xic més nostre el Club, que l'apodessim amb la nostra assistència i que a més la nostra crítica fos del tot constructiva.

Però aquesta ajuda que necessita el nostre club, la necessiten també d'altres moviments que hi ha dintre la nostra Vila. Deixant el fútbol que inclou una massa i un nombre considerable de practicants, hem de tenir també en compte el nostre Centre Excursionista, la Coral, i també... les Colònies. Doncs tots, tot formant un TOT (com deia en el principi d'aquestes cròniques) podem fer més gran el nostre poble.

ENSENYAMENT PROFESSIONAL

=====

Hom sentit a parlar molt de l'Ensenyament Professional, però fins ara la confusió es total en aquest camp.

Per haver assistit a reunions i contribuït a la posada en marxa de la mateixa en aquesta comarca, em crec amb el deure de procurar una informació, a fi de què els pares dels nostres alumnes sàpiguen a què atendre's.

Si bé la nova llei d'Ensenyament preveu que aquesta sigui obligatòria per a tots els nois i noies, de moment es voluntària.

A primers d'octubre del present any començaran a funcionar diferents centres a tota la província. A nosaltres crec que ens interessa saber els centres més propers, que són: Olot, Figueres i Banyoles.

EL CENTRE D'OLOT, donarà ensenyament de les modalitats: Electricitat i administratius.

FIGUERES, electricitat i delineant

BANYOLES, electricitat i administratius

Quins alumnes poden fer aquets estudis? Per el curs vinent, tots aquells que obtinguin el "CERTIFICADO DE ESTUDIOS" i per el futur, els que aconseguixin el certificat de "GRADUADO ESCOLAR".

S'ha deixat el camp obert per a Besalú, o sigui, si algun dia es creu convenient, tant per part de les indústries com per el contingent d'alumnes es podrà organitzar la modalitat més necessària.

Tots aquests estudis deixen el camp obert cap a l'Universitat, o sigui que si algun alumne quan acabi els estudis professionals, vol anar a l'Universitat per fer una carrera no professional, pot fer-ho perfectament.

Per tant, el camins dels nois i noies arribats als 14 anys, son dos: Batxillerat general o estudis professionals.

Funcionarà també a Girona, a partir d'octubre, una "ESCOLA UNIVERSITARIA D'ENGINYERIA TECNICA", pogueant-se obtenir els títols d'Enginyer Tècnic en mecànica i el mateix, en Electricitat.

Aixó és una ràpida visió del que ara comença i que s'anirà ampliant en el futur.

Per qualsevol consulta o ampliació a lo tractat en aquesta breu exposició podeu passar per l'escola, o el meu domicili, amb tota llibertat.

Pere Juanola

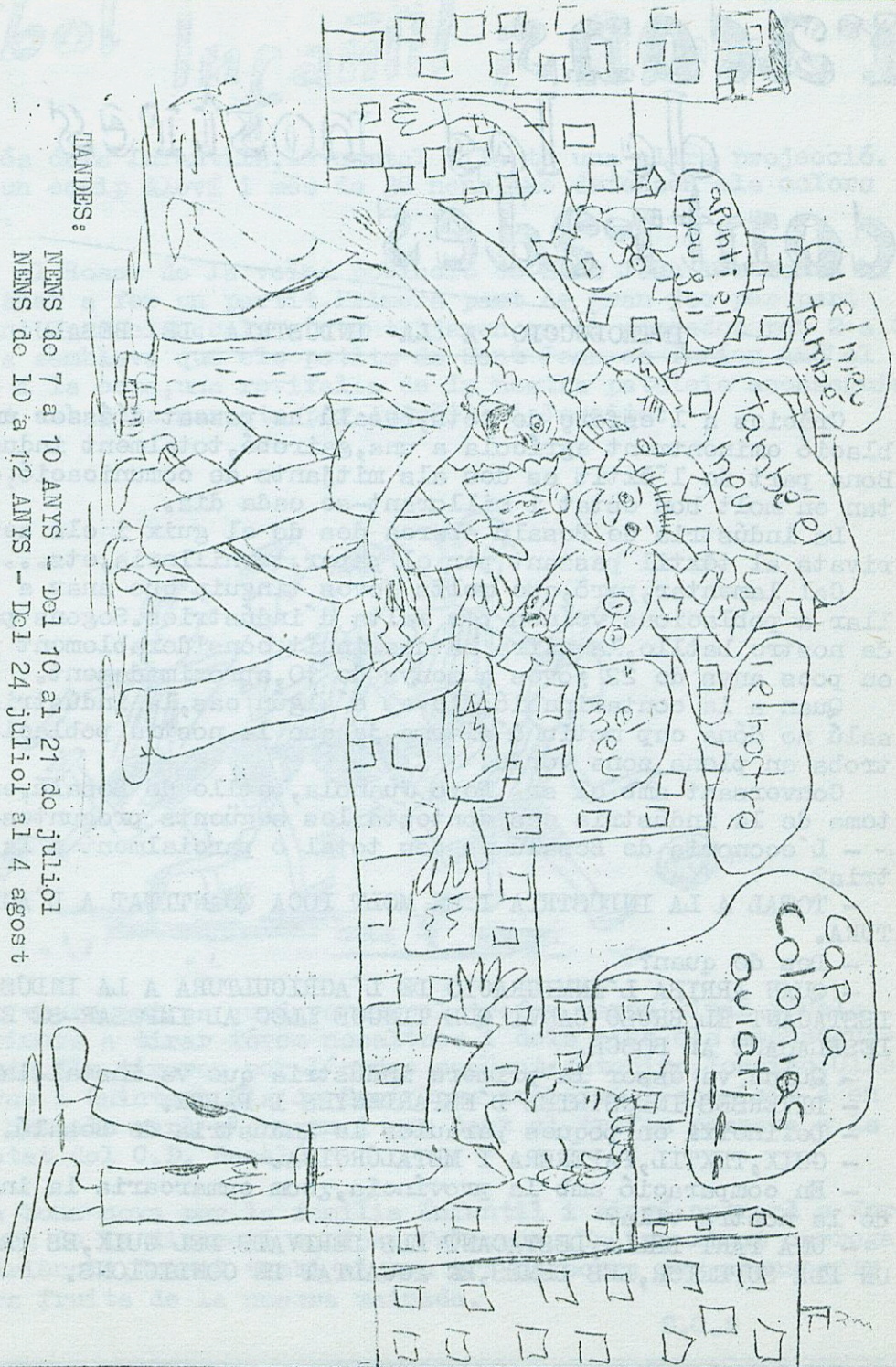
HUMOR

Li asseguro que
si vaig aixís, és
per estalviar.
Si no portar
butxaques, no
puc gastar res.

CATASTRE

TANDES:

MEMS do 7 a 10 ANYS - Del 10 al 21 do juliol

MEMS do 10 a 12 ANYS - Del 24 juliol al 4 agost

MEMS do 8 a 14 ANYS - Del 7 al 18 d'agost

racons de les nostres contrades

INTRODUCCIO A LA INDÚSTRIA DE BESALÚ

Gràcies a l'esforç de tots, Besalú ha passat d'ésser una població eminentment agrícola a una, gairebé, totalment industrial. Bona part de l'èxit es deu als mitjants de comunicació, que estan en molt bon estat i millorant-se cada dia.

La indústria de Besalú abarca des de el guix i els seus derivats al tèxtil passant per el paper, tornilleria, etc...

Cal lamentar, però, que molts joves tinguin que anar a treballar a poblacions veïnes per falta d'indústries. Segons paraules de nostre batlle, la xifra ha disminuït considerablement passant en pocs anys de 22 joves a menys de 10, aproximadament.

Quan a la contaminació, llevat d'algun cas, la indústria de Besalú no dona cap motiu d'alarma ja que la nostra població es troba en plena zona verda.

Conversant amb el sr. Pere Juanola, batlle de Besalú, entorn el tema de la indústria ens contestà les següents preguntes.

-- L'economia de Besalú es deu total o parcialment a la indústria?

- TOTAL A LA INDÚSTRIA I EN MOLT Poca QUANTITAT A L'AGRICULTURA.

- Des de quan?

- QUAN ARRIBA L'INMIGRACIO DE L'AGRICULTURA A LA INDÚSTRIA, DESTACANT EL BRUSC CANVI QUE TINGUE LLOC AL IMPOSAR-SE EL BUTÀ DESPLAÇANT AL BOSCH.

- Quina va ésser la primera indústria que va instal·lar-se?

- DIVERSES INDUSTRIES D'ESPADENYES I PAPER.

- Defineixi en poques paraules la indústria de Besalú.

- GUIX, TEXTIL, PAPERERA I METALÚRGICA.

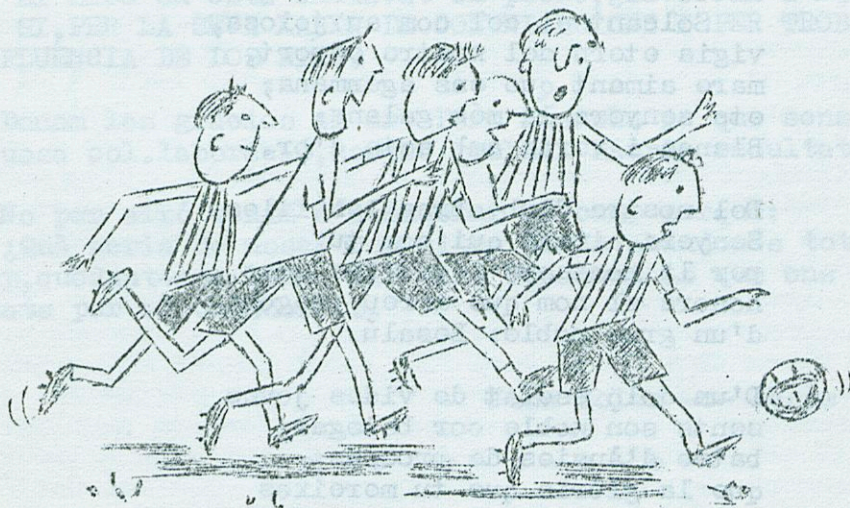
- En comparació amb la província, ¿com enmarcaria la indústria de la nostra vila?

- UNA PART D'ELLA, DESTACANT ELS DERIVATS DEL GUIX, ES TROBA EN UN PLA SUPERIOR, LES DEMÉS, EN IGUALTAT DE CONDICIONS.

Futbol Infantil i Alevi

A més dels Infantils, la comtal Vila té una altra projecció. Ténir un equip Alevi i més de 30 nens que defensen els colors locals.

Per el Roser de la veïna població de Sant Joan les Fonts hi varen anar a fer un partit. Primera part de gran joc per part del Sant Joan els quals s'aventatjaren en el marcador per 2 a 0. Quan ja semblava que els petits de Sant Joan es ferien amb el partit i la copa, una revifalla de la nostra patuleia aconseguia l'empat amb gols marcats per Antoñito i Joseito.

Per veure qui es quedava amb el trofeu varen tirar penals. Els primers a tirar fórem nosaltres i dels cinc, els aconseguirem tots. Els tiraren per l'ordre següent: Antoñito, Joseito, Ullós, Oliveras i Quintana. Els de Sant Joan trobaren l'oposició d'en Roman que els parà el segon i per tant el trofeu passava a la propietat del C.D. Besalú.

Una bona nova per la família Infantil i Alevi: entrarà a formar part de la direcció en Joan Falgarona. Un bon xicot carregat d'experiència. Posarà també el seu gra de sorra per aconseguir millors fruits de la nostra mainada.

LA CORAL TAMBE ES VOL DEIXAR SENTIR

El passat dissabte, dia 8 de juny, davant d'autoritats locals i membres representants de quasi tots els estaments socials del poble, la Coral va estrenar " L'Himne a la Senyera del C. D. Besalú " (lletra i música de collita propia). Dita peça, a partir d'aquella data, ha quedat inclosa en el repertori de la Coral i es difondrà a per tot arreu on hi hagi actuació de cara al públic.

"HIMNE A LA SENYERA DEL C. D. BESALU"

=====

Solcant el cel com au joiosa,
vigia etern del nostre esport,
mare aiment que ens agermana;
ets senyera la més galana:
Blanca i verda amb asta d'or.

Del nostre Club obres les files.
Senyera aimada qui com tu,
per la montanya i per les ones,
honora el nom que arreu pregones
d'un gran poble: Besalú.

D'un dolç esclat de vides joves
sents son noble cor bategar,
batec d'ansies de proeses;
que la glòria que tu mereixes
et puguin sempre ofrenar.

GLORIA A TU, SENYERA DIGNA.

GLORIA A TOTS ELS NOBLES FILLS.

GLORIA AL CLUB D'ON TU ETS MARE,

GLORIA AL POBLE: BESALU !!

- Com podria remeiar-se el problema de que molts joves tinguin d'abandonar el poble per a treballar en indústries de poblacions veïnes?

- ACTUALMENT LA MAJORIA DE JOVES QUE TREBALLAVEN FORA S'HAN ESTABLERT A BESALU I ELS POCS QUE QUEDAN S'ANIRAN INCORPORANT A LA VILLA UNA VEGADA APRES L'OFICI.

Nosaltres no estem d'acord amb aquesta resposta apreciànt que:

1er Els joves van a treballar a fora per a guanyar més.

2^{on} Hi ha més varietat d'indústries.

3er No tots tornen.

4^{art} Les possibilitats d'ascens són mes nombroses.

- Besalú està capacitada per acollir a més indústries i obrers?

- SI, JA QUE DISPOSA DE VIVENDES I D'ALTRES EN PERSPECTIVA DE CONSTRUCCIÓ.

- EL lloc on esta enclavat el poble, ¿favoreix a la indústria?

- SI, PER LA SEVA XARXA DE COMUNICACIONS I PER TROBAR-SE EN LA CONFLUENCIA DE DOS RIUS.

Donem les gràcies al sr. Pere Juanola ja que sense la seva valuosa col.laboració, nostre treball hauria resultat pobre.

No per aixó tenim d'abandonar el camp perquè:

¿Què seria de nosaltres si un dia s'abandonés totalment el camp, quedant-nos sense els bens fonamentals que ens han erstat donats per el Creador?...

Joan Soler --o-- Jesús Batlle

- o - - o - - o - - o - - o - -

Nostres avantpassats valoraven la grandesa dels pobles per els seus monuments....Avui els monuments que engrandeixen les poblacions són les indústries. Allà on hi ha indústries "BEN MONTADES", hi ha treball, benestar, cultura, inquietuts, deportes....

Germanor, a través d'aquesta secció vol fer conèixer com són i què fan les diferents indústries que donen vida a l'actual comarca de Besalú.

EL ROSER D'ARGELAGUER

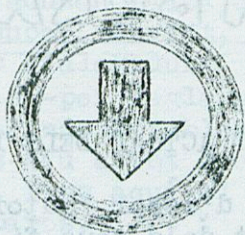
=====

Una vegada més, el dia 12 de Maig varem celebrar en el nostre poble la festa del Roser que, per cert, tal com estan aquestes festes de poble avui dia, va ésser força concorreguda.

Si en altres anys "La carretera" era molt perillosa, doncs tots sabem que desgraciadament han passat molts accidents, alguns greus, aquest any ho era més encara degut a que els operaris de la telefònica ens varen deixar unes acerres molt ben "arreglades", però gràcies a Déu, encara que ens embrutíssim les sabates de fang, podem estar contents de no haver tingut que plorar cap desgràcia personal.

Naturalment també varem tenir, com és costum i tradició, audiència de sardanes vermut i després de dinar varem poguer presentar un disputat partit de fútbol entre l'equip local i el Tortellà, que va anar "sobre rodes" tots els 90 minuts, ambientat per els "hinchas" d'un i altre band que no es varen cansar d'animar els respectius jugadors, encara que de vegades se sentís algun "burro" ó "val més que pleguis", doncs són coses que no es poden evitar perquè hi ha moments que a les grades la sang bull. Feia molt temps que no hi veiem tanta gent, encara que la majoria eren de Tortellà que venien a animar el seu "novell" equip, estrenat fa poc. Però una vegada finalitzat el partit es va acabar el "sobre rodes" doncs com que el resultat final era de 2-2 i pel mitg hi havia un trofeu, els directius i jugadors no es posaven d'acord per resoldre el desempat, si per el sistema de penaltys o bé per el de pròrroga; no es va fer ni una cosa ni l'altre, sino que amistosament es va cedir l'honor a n'en Jaume del Cantó d'entregar el trofeu al capità del equip del Tortellà. Tots dos equips varen jugar bé; el nostre guanyava per 2-1 fins que, pocs minuts abans de que el nostra amic Jaume Toni, que era el que portava el pitu, donés el final, els forasters varen obtenir el segon gol. De totes maneres no ens hem pas de descuidar que lo important és participar. L'arbitratge va ésser d'alabar per l'imparcialitat.

Les sardanes a la plaça varen ésser molt concorregudes així com el ball de tarda. A la nit teníem la sala tota nostra; els músics no varen pas tenir molta feina a bufar ja que amb una hora escassa varen tenir el ball esbandit, que de fet ja va anar bé doncs si no a l'endemà diríem que "s'aixequi Rita"

Un poble és el que són els seus habitants, tots, sense exclusió de ningú.

Un poble val el que valen les persones que en ell viuen.

El valor d'aquestes persones no es mesura per accions concretes, aïllades i ressonants; sinó per el bon fer continuat en tots els ordres i fins en les més petites coses.

Algunes persones de Besalú, están desvaloritzant el poble on viuen per la seva falta de civisme al no respectar, conscientment, unes normes tan simples com són, per exemple, les senyals de tràfic (posades recentment per l'Ajuntament, per el bé de tots), per considerar que aquestes destorben el seu interès particular. Al no respectar aquestes senyals, falten a l'autoritat, destorben profundament als qui treballen per educar els petits i joves a complir amb els deures que exigeix viure amb comunitat, i endemés de molestar als veïns, els posen en perill d'accident...

A aquestes persones preguntem....

- CREIEU QUE VAL LA PENA PERJUDICAR AL POBLE DEL QUAL
FORMEU PART, PER ACONSEGUIR UNA COMODITAT PERSONAL ?

"Germanor"

COL-LABORACIONS

AUTORITAT ACTUAL DELS PARES

Als pares se'ls acusa d'èsser "autoritaris" atrofiant d'aquesta manera la personalitat dels seus fills. Probablement això hagi constituït un solemne detall fins no fa molt. Cal ara preguntar-nos si no ens estem dirigint a marxos forçades a l'extrem oposat a la dimissió educadora dels pares. Entenc l'educació com un vaivé entre autoritat i llibertat, entre constrenyiment i espontaneïtat (es necessita ésser molt ingenu per prendrés a Rousseau al peu de la lletra). A l'acció educativa dels pares, no obstant, s'ha de posar punt final quan la "llibertat" dels fills és ja "real llibertat" -domini sobre ells mateixos- i no tan sols resultat de secrecions hormonals, per exemple. L'autoritat paterna desapareix en tal circumstància per donar pas a la llibertat ja responsabilitzada.

Greus qüestions volen sota frases tan aparentment sensates. No vaig a donar-les aquí per no anar cap a elles el meu propòsit present. No vull dogmatitzar, però sí apuntar dos greus problemes, que estan inclosos en les ratlles del paràgraf anterior, a fi de que el lector tingui motius per apartar-se dels meus punts de vista. El primer és: per què l'educació no va poder prescindir de tota autoritat?. El segon pot formular-se així: admesa l'autoritat paternal, no se li diu automàticament "sí" a la ideologia de les classes dominants, ideologia que impregna la mentalitat beatífica dels progenitors?. Quedi això dit a manera de toc d'alerta, perquè es continuï la lectura amb gran precaució.

M'inclino a creure cada dia més que els pares comencen a abandonar la tasca d'educar als seus fills. I això ho fan per dos motius: un circumstancial, i substanciós el segon. Tantes necessitats ens ha creat aquesta que anomenem societat de consum que no queda altra escapatòria que guanyar molts de diners a fi de donar-les satisfacció. Pis confortable, electrodomèstics, vestits de moda, televisor, cotxe, espectacles, àpats apetitosos, begudes alcohòliques, vacances divertides... Tot això, la societat de consum no ho regala; no gasta diners en propaganda -amb l'ànim, per descomtat, de crear aquelles necessitats- per obsequiar després amb productes. En tals condicions civilitzadores, el pare passa a ésser un buscador de diners en lloc d'èsser l'educador del seu fill. Tant té de treballar, el pobre,

que fins els seus nervis acusen falta d'equilibri, lo qual és mala cosa quan algú té d'educar. Sovint, la mare no escapa tampoc a una ambientació tan poc afalagadora. Si endemés -cosa corrent- el pis és petit, els nanos -per regla general, moguts- resulten molestos i tal vegada fins indesitjables. En fi; pessimes condicions per l'educació. Se'ls diu a tot que sí, se'ls dona diners perquè ens deixin en pau, fins aquí el motiu circumstancial de la renúncia educadora dels pares.

Passem al que he anomenat motiu substancials o de major volum. L'autoritat paternal desapareix també per convenciment teòric dels pares. Han sentit parlar de modernes doctrines pedagògiques que defensen una "educació per la llibertat i a través de la llibertat", i sense comprendre gaire bé el que volia dir tal formulació i a que venia, i ignorant també com posar-la en pràctica, s'han llençat els progenitors, a deixar fer als nens, tot el que aquests els dona la gana. Com que entre parèntesis, avisa l'anterior fórmula que es pot molt ben entendre en el sentit de no imposar al nen un model que s'ha d'imitar, sinó ajudar-lo a comprendre. Però bé, tampoc ens sortim així de les fórmules, i no hi guanyem molt; deixo doncs l'explicació de dit "slogan". No ve molt al cas ara, per altra part.

Convençuts, els pares, de la bondat d'una educació absolutament lliure que salvarà la personalitat dels seus fills, abandonen a aquests en mans del seu sistema nerviós encara en formació, anatómica o funcional. Els petits queden esclaus d'ells mateixos. Per no crear-los complexos (una de tantes paraules de moda) no se'ls fan observacions, no se'ls corretgeix; i cas de fer-ho, es tole- ren llavors totes les insolències amb que pot respondre el noi o la noia. El pare i la mare no volen ésser pare i mare, sinó companys dels seus fills; uns companys estranys, per altra part, ja que es limiten a proporcionar casa, vestit, aliments, juguets i diners.

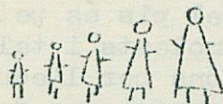
Correm el perill de saltar a l'altra costat del burro en lloc de pujar-hi al damunt d'una vegada. Amb l'autoritarisme perjudiquem greument als fills; però no menys mal els fem si prescindim de l'autoritat. Fins neuròtics poden fer que siguin.

Octavi Fullat

del "Correu Català"

Moviment

Demogràfic.

Abans que res hom de remarcar un punt. Resulta que hi ha senyores que tenen els fills a la Residència i per tant els poden inscriure a Bosalú o bé a San Grogori; el mateix passa amb Maià i Argelaguer. Nosaltres només podrem donar com neixements a Bosalú, Maià o Argelaguer aquells inscrits al Registre Civil de Bosalú, Maià i Argelaguer. Els altres també estan contabilitzats com a altres on el cons dels pobles abans anomenats. En quant als matrimonis celebrats transcrivim només el nombre dels inscrits en cada poble.

Aclarit això tornem altra vegada a parlar de la gent de la comarca, dels qui neixen i dels qui moren, i també dels que s'uneixen en sant matrimoni, per intentar tenir-los informats de com va creixent aquesta nostra comunitat. S'ha de tenir present que aquestes dades han estat preses fins el dia 15 de Juny, per tant tot el moviment que hi ha hagut després no està consignat, però sortirà en el número següent.

Comencem per Bosalú: Desde el 30 de Març hi han hagut 6 neixements, encara que també s'han produït 6 defuncions, el nombre de casaments ha estat de 4. En el que respecta a immigració i emigració es conten 10 altes i 4 baixes. Com veieu, l'augment és constant com correspon a un poble en franca expansió i que disfruta d'una salut econòmica qu'altres més importants de sitjarien.

A Argelaguer els contes són força més senzills. Tenen un clima tan bé i són tan tranquils que no se'ls ha mort ningú, ara que ben mirat, no tenen moltes ganas de créixer perquè només els ha nascut una nona.

Finalment a Maià, Dosquers i Caixàs comptabilitzem les següents dades: 1 neixement, cap mort y 1 casament.

Acabem amb això aquesta breu informació sobre el cons comarcal, informació que completarem puntualment a mida que vagi sortint la revista.